

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 197/2020
30.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, др Илије Зиндовића и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Акционарско друштво „Галеника“ за производњу лекова, дентала, антибиотика, фармацеутских сировина, парафармацеутике, ветеринарских производа и адитива Београд, Батајнички пут бб, против туженог Привредно друштво за производњу, трговину и услуге “Galenika pharmacia” доо Београд, ул. Др Драге Љочић бр. 3, чији је пуномоћник Драган Ивановић, адвокат у ..., ради забране употребе назива, вредност предмета спора 100.000,00 динара, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 5421/18 од 28.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 30.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 5421/18 од 28.11.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 5421/18 од 28.11.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 970/18 од 14.07.2018. године у ставу I изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се забрани туженом употреба назива „Галеника“ у свом пословном имену и да се обавезе тужени да из свог пословног имена брише овај део назива. Ставом II изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка плати износ од 111.750,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 5421/18 од 28.11.2019. године одбијена је као неосновна жалба туженог и потврђена је наведена првостепена пресуда у ставу I изреке, док је преиначена одлука о трошковима садржана у ставу II изреке наведене првостепене пресуде тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка плати износ од 43.500,00 динара.

Против другостепене пресуде тужени је изјавио благовремену ревизију позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку. Ревизију изјављује због погрешне примене материјалног права.

Тужилац је у одговору на ревизију оспорио тачност ревизијских навода, као и њихову основаност, па је предложио да се изјављена ревизија туженог одбаци као недозвољена, а трошкове ревизијског поступка је опредељено тражио.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од 5 судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, као ни разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Побијаном другостепеном одлуком правноснажно је одлучено о захтеву тужиоца за забрану туженом употребе назива „Галеника“ у свом пословном имену. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Ревизијски наводи туженог не представљају правно релевантни основ за изјављивање посебне ревизије из те законске одредбе. Нема потребе за новим тумачењем материјално правних одредби из чланова 26-28. Закона о привредним друштвима, нити за уједначавањем судске праксе у истим или сличним чињенично правним ситуацијама, већ ревидент излаже о примени права у конкретној ситуацији. У том погледу тврдње ревидента које се суштински односе на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање о дистинктивности пословног имена туженог и провођењу одређених статусних промена у поступку његовог основању, као и на битне повреде одредаба парничног поступка учињене пред првостепеним судом у погледу оценог доказа, нису од значаја код оценог услова за изјављивање посебне ревизије.

Зато је на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено је као у првом ставу изреке овог решења.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 18/2020) и нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Према одредби члана 467. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 18/2020) ако у одредбама ове главе није другачије прописано у поступку о споровима мале вредности сходно се примењују остале одредбе овог закона. Према одредби чл. 479. став 6. Закона у споровима мале вредности против другостепене одлуке није дозвољена ревизија. Одредбом члана 480. став 2. Закона прописано је да

ако у одредбама ове главе није другачије прописано у поступку у привредним споровима сходно се примењују остале одредбе овог закона.

Према одредби члана 487. став 3. Закона у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности су и спорови у којима се предмет тужбеног захтева не односи на потраживање у новцу, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ динарске противвредности од 30.000,00 ЕУР по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (члан 487. ст. 1. Закона о парничном поступку).

Тужилац је тужбу поднео дана 12.10.2015. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне одлуке је 100.000,00 динара, што је на да подношења тужбе противвредност 832,98 ЕУР. Ради се о привредном спору мале вредности из одредбе члана 487. Закона о парничном поступку. Зато изјављена ревизија сходно одредби члана 479. став 6. Закона није дозвољена.

Из наведених разлога је применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као у другом ставу изреке.

Решавајући о захтеву тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка, Врховни касациони суд налази да одговор на ревизију није био нужан за одлучивање о ревизији. Самим тим ни трошкови који су настали подношењем одговора на ревизију не представљају нужне трошкове који би се досудили на терет туженог. Зато је применом члана 165. Закона о парничном поступку одлучено као у трећем ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић